

Çarşafa değil, eşitlik için ne yapıldığına bakmak

CHP'nin çarşaf ile ilgili açılımı konusunda hiç yazmadım. Çok konuşuldu. genelde erkekler bunu siyasetin bir parçası olarak değerlendirmek gerektiği üzerinde durdular. Oyunun kuralı ne gerektiriyorsa onu oynamak gerekirdi.

Kadınlar ise çok yadırgadılar. AKP'li ya da CHP'liler de vardı aralarında, benim karşılaşıp konuştuğum çoğu kadın dudak büktü. İçine sindiremedi.

CHP için yıllardan beri emek veren birçok kadının sabırlı ve sessiz çalışmalarını karşılığında böyle bir "şerefe mahzar olma" durumu ile hiç karşılaşmadıklarını hatırlayıp bir iç geçiriyor olsam da, bu tartışmaya girmemeye karar verdim. Daha doğrusu bu sıkıştığı çerçeve içinde tartışmak istemiyorum.

Benim açımdan mesele, kim daha çok çarşafı, türbanı, sarışını, esmeri seviyor meselesi değil.

Esas olan kimin kadını ailenin dışı kuşu, kutsalı, fedakar annesi, başarılı erkeğin arkasındaki mümtaz kadını filan gibi konumlarla avutup avutmadığı.

Benim için esas olan kimin topluma gerçek kadın eşitliği vaat edip etmediği.

★

GEÇEN hafta İstanbul'da önemli bir toplantı vardı ve önemli bir rapor açıklandı. Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı'nın Türkiye masası ile Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı TİKA'nın düzelediği toplantının konusu Kadın ve Demokratik Yönetişim idi.

Toplantıda açıklanan rapor ise Birleşmiş Milletler Kalkınma Fonu'nun Dünya Kadınlarının durumu ile ilgili ilerleme raporuydu. **"Dünya Kadınlarının İlerlemesi 2008-2009: Kadınlara kim cevap verecek."**

Eşitlik, cinsiyetler arasındaki eşitlik sadece kadınları ilgilendiren bir konu değil. Mesela, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 2008 Haziran ayında kabul ettiği kararda, kadına yönelik şiddet hem bir ulusal güvenlik sorunu olarak değerlendirildi hem de dünya güvenliğine yönelik bir tehdit olarak kabul edildi. Kadınların güvenliğinin sağlanması herkesin güvenliğini ilgilendirmekteydi ve bunu sağlamak devletlerin sorumluluğundaydı.

Peki bu sorumluluk yerine geliyor mu? Rapordaki veriler bugünkü durumun ne kadar geride kaldığını ortaya koyuyor. Örneğin, kadınların siyasette temsilinin kabul edilebilir oranı olarak görülen 60'a karşı 40'lara ulaşabilmesi için gelişmekte olan ülkelerin 2045 yılına kadar bekleyecekleri ön görülüyor.

★

HÜKÜMETLERİN ya da iktidara aday olan partilerin eşitlik konusundaki sorumluluklarını yerine getirip getirmediğini anlamak için bazı basit sorular soruluyor raporda.

Mesela, Kadınlar şiddet korkusu olmayan bir yaşama sahipler mi? Yaptıkları işlerden kar elde edebiliyorlar mı? Kadın olarak, anne olarak, köy ya da kentte yaşayan kadınlar olarak ihtiyaçları olan bütün hizmetlere ulaşabiliyorlar mı? Hayatlarını nasıl yaşayacakları konusunda kendileri özgürce karar verebiliyor, evleneceği kişiyi seçebiliyor, kaç çocuk sahibi olmak istediğine, nerede yaşayacağına, hangi işi yapacağına karar verebiliyor mu?

Bu sorular, gerçeği ortaya koyan turnusol kağıdı.

Raporda yer alan ifadesi ile, **"Cinsiyetçi ön yargılardan arınmış sistemler, devletlerin kadınların fiziki ve ekonomik güvenliğini, temel hizmetlere ulaşmalarını ve onların haklarını koruyan hukuk düzenini sağlama garantisi veren sorumluluk sistemleridir."**

İşte ben; her yönetim iddiasını değerlendirirken, bu sorulara yanıt arıyorum.

Yönetmek iddiasındakilerin önce bu sorulara cevap hazırlayıp halkın karşısına çıkmaları gerektiğini düşünüyorum.

İlericilik-gericilik, barış-savaş, çatışma-çözüm, güvenlik-istikrarsızlık, yoksulluk ya da refahın işaretleri, sembolleşen her hangi bir örtüde değil, gerçek eşitliğin samimi garantisinde.

Bayramınız kutlu olsun, mutlu olsun.

dip
not

Ferai
TINÇ

finc@hurrayet.com.tr